

Ontslag

1. Het ontstaan en loop van het geding

1.1. Bij beroepschrift met bijlagen van 8 december 2010, ingekomen bij de Commissie op 10 december 2010, is door appellant beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 28 oktober 2010, waarbij aan appellant op grond van artikel H-57 onder c van de CAO BVE ontslag is verleend.

Verweerster heeft op 6 januari 2011 een verweerschrift ingediend.

1.2. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Eindhoven op 14 januari 2011. Verschenen is appellant, bijgestaan door zijn zoon. Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door, hoofd Personeel en Organisatie,, P & O adviseur en, leidinggevende van appellant.

2. De feiten

2.1. Appellant is met ingang van 1 november 2005 als toezichthouder aangesteld in vaste dienst bij het en was werkzaam op een vestiging te, Het betrof een betrekking, waarvan de kosten werden vergoed door de gemeente, sedert het vervallen van de Wet Inschakeling Werkzoekenden op 1 januari 2004 op basis van de Wet werk en bijstand. Deze subsidie is door de gemeente beëindigd per 1 november 2010. Bij brief van 28 oktober 2010 heeft verweerster aan appellant het besluit meegedeeld dat vanwege de beëindiging van de subsidie de betrekking van toezichthouder werd opgeheven en dat op grond daarvan aan hem ontslag werd verleend met ingang van 1 februari 2011.

2.2. Appellant heeft in beroep, kort samengevat, gesteld dat hij een vaste aanstelling heeft en dat zijn arbeidsplaats niet afhankelijk behoort te zijn van de subsidieverstrekking door de gemeente.

2.3. Door verweerster is aangevoerd dat de functie van toezichthouder uitsluitend ten behoeve van appelland is gecreëerd teneinde hem op basis van de gemeentelijke subsidie een arbeidsplaats te kunnen bieden. De functie is echter geen reguliere functie, die verder in het functieboek van de school voorkomt. Voor appelland zijn ook geen andere functies beschikbaar, dan wel mist hij hiervoor de benodigde competenties of is daarvoor medisch niet geschikt. Omdat de functie was opgeheven is de arbeidsovereenkomst op correcte wijze per 1 februari 2011 opgezegd.

3. De motivering

3.1. Aangezien het beroepschrift door de commissie op 10 december 2010, de eerste dag na de beroepstermijn, via bezorging door de post is ontvangen, moet worden aangenomen dat het beroepschrift nog tijdens de beroepstermijn per post is verzonden. In dit geval is het beroep daarom toch tijdig ingediend en ontvankelijk.

3.2. De commissie is van oordeel dat door verweerster voldoende is aangetoond dat de aanstelling van appelland beruiste op de Wet werk en bijstand, op grond waarvan door verweerster van de gemeente een loonkostensubsidie, gekoppeld aan de persoon van appelland, werd ontvangen, en dat deze subsidie per 1 november 2010 is vervallen. Omdat de functie van toezichthouder in het leven is geroepen op basis van het verkrijgen van deze subsidie, is het niet onredelijk dat deze functie weer is opgeheven bij het beëindigen daarvan. Het standpunt van verweerster dat het niet verantwoord is om betrekkingen in stand te houden waar geen inkomsten uit de reguliere subsidie tegenover staan, kan de commissie niet voor onjuist houden. De Commissie wijst erop dat appelland altijd heeft kunnen weten dat zijn baan afhankelijk was van deze subsidie, nu in de akte van aanstelling uitdrukkelijk naar deze subsidie-situatie werd verwezen.

3.3. Op grond van artikel H-57 onder c van de CAO BVE kan opzegging door de werkgever plaatsvinden op grond van opheffing van de betrekking. Omdat de voor appelland bestemde loonkostensubsidie was vervallen en verweerster daarmee voldoende grond had om de met die subsidie bekostigde betrekking van appelland op te heffen, mocht verweerster appelland dan ook op die grond ontslaan. De omstandigheid dat appelland een vaste aanstelling had betekend niet, zoals appelland meent, dat een ontslag niet mogelijk is; het betekent alleen dat ontslag

slechts kan plaatsvinden op een van de gronden, zoals aangegeven in de CAO BVE, zoals hier het geval is.

3.4. De commissie acht verder ook voldoende aannemelijk de stelling van verweerster dat er voor appellant, mede gelet op zijn, ook ter zitting nog gebleken, beperkte taalvaardigheid in het Nederlands, bij verweerster geen reële mogelijkheden waren om appellant een andere functie in haar organisatie te laten vervullen. Tenslotte is ook niet gebleken dat verweerster bij het verlenen van het ontslag een daarvoor in de CAO BVE gegeven voorschrift, bijvoorbeeld omtrent de opzegtermijn en dergelijke, niet heeft nageleefd. Het ontslag is dan ook op correcte wijze met in achtneming van de CAO BVE verleend.

3.5. De commissie is op vorenstaande gronden tot de slotsom gekomen dat het beroep ongegrond verklaard moet worden.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 14 januari 2011 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, mr. dr. B.J. van der Net en G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met een oververtegenwoordiging van het aantal leden, gekozen door de werkgevers, heeft het lid Van Griensven, overeenkomstig artikel 18, vierde lid van het Reglement Commissie van Beroep, zich van stemming onthouden.